

[Pürschel.]

at give en almindelig Redegørelse for de Hovedpunkter, hvorpaa Lovforslaget, som det nu ser ud, adskiller sig fra den nugældende Straffelov. Jeg skal da først gøre nogle Bemærkninger om Lovforslagets Bestemmelser vedrørende Behandling af Børn og unge Personer. Der er for det første sket det, at Aldersgrænsen for Personer, som overhovedet straffes, er sat op fra 14 til 15 Aar. Yderligere er det bestemt i § 84, at Straf for Personer under 18 Aar kan nedsættes, naar Anvendelsen af den fulde Straf paa Grund af vedkommendes unge Alder anses for unødvendig eller skadelig; og det er bestemt, at Straffen for saadanne Personer ikke kan overstige Fængsel i 8 Aar. Den Adgang, der har været for Administrationen til paa visse Betingelser at fratage Tiltale overfor Personer mellem 15 og 18 Aar, opretholdes ved § 31. Der indføres saa som noget nyt i Behandlingen af disse unge Forbrydere et Institut, som hedder Ungdomsfængsel, hvorom Bestemmelser findes i Lovforslagets §§ 42—44. Det kan anvendes i Stedet for almindeligt Fængsel, naar en Person mellem 15 og 21 Aar gør sig skyldig i en Forbrydelse, der maa anses for Udslag af forbryderiske Tilbøjeligheder eller Hang til Lediggang eller Tilbøjelighed til at søge slet Selskab, og Retten i øvrigt finder, at varige opdragende og uddannende Foranstaltninger vil være formaalstjenlige. I saa Fald kan han indsættes i Ungdomsfængsel, som altsaa varer fra 1 til 3 Aar. Der skal særlig lægges Vægt paa Friluftsarbejde og paa, at den paagældende uddannes til et Erhverv. I visse Tilfælde kan man holde ham tilbage i 4 Aar. Naar han har været der et Aar, kan han løslades paa Prøve, saaledes at han i et vist Tidsrum sættes under Tilsyn og er pligtig at overholde de Forskrifter, der gives ham, saaledes at han, hvis han overtræder disse, bliver indsat i Ungdomsfængselet igen. Hvis han er en meget vanskelig Person, som ikke egner sig til at være i andet Fængsel, kommer han i en særlig Strafafdeling indenfor Ungdomsfængselet i Modsætning til den Ordning, der oprindeligt var etableret, hvorefter han skulde overføres til et andet Fængsel.

Dernæst vil jeg gøre nogle Bemærkninger om de Bestemmelser, som vedrører Beruselse eller Paavirkning af Spiritus, og hvad dermed staar i Forbindelse. Det gælder her som tidligere, at den Omstændighed, at en Forbrydelse er begaaet i Beruselse, ikke fritager for Straf. Dog er det fastsat i § 18, at hvis den paagældende er bevidstløs, slipper han. Men det vil jo være

en sjælden Undtagelse, idet Bevidstløshed medfører manglende Handleevne, og Handleevne er nu en Gang Forudsætningen for de fleste Forbrydelser, naar man bortser fra Undladelsesforbrydelser. I Almindelighed kan heller ikke den Omstændighed, at Handlingen er begaaet i Beruselse, medføre en mildere Bedømmelse. Men helt udelukket er det ikke efter den Affattelse, Lovforslagets § 85 nu har, for derefter er selvfor skyldt Beruselse ikke mere udelukket fra at tages i Betragtning blandt de dér nævnte Omstændigheder, som kan medføre, at Straffen kan nedsættes, under visse Betingelser bortfalde. Det vil jo kun være i yderst sjældne Tilfælde naturligvis, at en Beruselse vil kunne have den Karakter, at denne Paragraf vil komme til Anvendelse. Men tænkes kan det; som jeg allerede nævnte ved Lovforslagets anden Behandling, kan det tænkes, at en ung Mand, som ikke er vant til at omgaas Spiritus, kommer ud og bliver beruset og i denne Tilstand begaar en Forbrydelse, som man maa sige i øvrigt vilde ligge ham ganske fjernt. Der tror jeg, at almenmenneskelige Hensyn vil føre til, at man finder det rigtigt i saadanne Tilfælde at give Mulighed for en Nedsættelse af eller, hvis der i øvrigt er formildende Omstændigheder, Bortfald af Straf.

Der er saa visse Regler om den Beruselse, der medvirker til Begaaelse af Lovovertrædelser. Der findes i § 137 den Regel, at den, som med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed hensætter sig i beruset Tilstand, straffes med Bøde eller Hæfte, hvis han i denne Tilstand udsætter andres Person eller betydeligere Formueværdier for Fare. Altsaa, blot den Omstændighed, at man drikker sig fuld og i den Tilstand udsætter andre Personer eller betydelige Formueværdier for Fare, kan straffes, og hvis der sker betydelig Skade, kan Straffen stige til Fængsel i 6 Maaneder. Og denne Bestemmelse gælder jo ved Siden af den Bestemmelse, som i øvrigt maatte være overtraadt, den træder ikke i Stedet for, men træder ind ved Siden af de andre Straffebestemmelser. Dette er jo en ny Bestemmelse i Loven.

I § 74 bestemmes det endvidere, at naar nogen idømmes Frihedsstraf for Overtrædelse af Straffeloven, og Forbrydelsen ses at være begaaet under Paavirkning af spirituøse Drikke, saa kan der ved Dommen gives den paagældende Paalæg om, at han ikke maa nyde Spiritus, og dette omgærdes paa forskellig Maade. Er han forfalden, saa skal han have et saadant Paalæg, og der er saa Straf for Overtrædelse af Paalæget. Er